

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ δεσποινὴς Βακαρέσκου.

Ἡ δεσποινὴς Βακαρέσκου, τῆς ὁποίας τὴν εἰκόνα ἐξομεν δημοσιεῖσαι ἐν τῷ τεύχει τῆς 30 Ἰουλίου, καὶ τῆς ὁποίας ἤρῳτο ἐμμανῶς ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος τῆς Ρουμανίας, πεισθεὶς ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ τὸν νυμφεῦθῃ καὶ ἀναγκασθεῖσα διὰ πολιτικούς λόγους ν' ἀποχωρισθῇ τῆς Βασίλισσῃς τῆς Ρουμανίας ἐπειράθη ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ τῆς αὐτοκτονίας διὰ δηλητηρίασεως. Εὐτυχῶς προσελήφθη ἐγκαίρως καὶ δι' ἀντιδραστικῶν φαρμάκων ἀπεσοβήθη ὁ κίνδυνος.

Ἀνεμοστρόβιλος.

Εἰς τὸ Μαροκιοδετὲρ τῆς Ἰταλίας πνεύσας σφοδρότατος ἀνεμοστρόβιλος μετ' ἀγρίας χαλάζης ἤρῳμωσαν ὀλόκληρον τὴν χώραν. Μέγας ἀριθμὸς ζῶων ἐθανατώθη, οἱ καρποὶ πάντες κατεστράφησαν καὶ τινες ἀνθρωποὶ φρονεῦσθαι ὑπὸ τῆς προσβολῆς τῆς χαλάζης, ἥς ἕκαστος κόκκος ἐδάρυνε 200 γραμμάρια.

Ἰεχνυτὸν ὄρος.

Ἐν τῇ ἐν Σικάγῳ προτομοποιουμένη ἐκθέσει, ἐκτὸς ἄλλων περιεργωτάτων, θὰ κατασκευασθῇ καὶ ὄρος ἐκ χαλυβός. Τὸ κατασκευασθὲν ὄρος θὰ περικαλυφθῇ ὑπὸ χρώματος καὶ ἐπ' αὐτοῦ θὰ φυτευθῶσιν ὄνθη καὶ χλοὴ καὶ δενδρύλλια, ἠλεκτρικὸς δὲ σιδηρόδρομος θὰ ἐνεργῇ ἐπ' αὐτοῦ. Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ὄρους θὰ εἶνε κενόν καὶ θὰ χρησιμεύσῃ εἰς διάφορα ἐκθέματα.

Πρωτότυπος Ἐκθεσις.

Ἐν Παρισίῳι ἐνεκαινίσθη κατ' αὐτὰς Ἐκθεσις βλαπτικῶν καὶ ὠφελίμων ἐντόμων, δι' ἐπιστημονικὴν μελέτην ἀφ' ἐνός καὶ διὰ κοινὴν ὠφελίαν ἀφ' ἄφ' ἑτέρου.

Ὁ πλανήτης Ζεὺς.

Κατὰ τὸν «Γαλάτην» τῶν Παρισίων ἀπο πολλῶν ἡμερῶν ὁ Ζεὺς μετ' ἐκτάκτου λαμπρότητος φαίνεται εἰς τὸν ὄριζοντα. Ὁ ἀστὴρ οὗτος κατέχει κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην ἐν τῇ τροχίᾳ τοῦ τὸ ἐγγύτερον πρὸς τὴν γῆν σημείου. Ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου μέχρι τῆς 2 ὥρας τῆς πρωίας ὁ Ζεὺς ἐγγίζων τὸ μέγιστον ὕψος ἐπὶ τοῦ ὀριζοντος φαίνεται φωτεινότερος καὶ διαυγέστερος· ἡ λαμπρὰ Ἀφροδίτη ὠχρίᾳ εἰς τὸ πλευρόν του. Τὸ ἀξιοσημειώτων τοῦτο οὐράνιον φαινόμενον παράγεται κατὰ μακρὰ διαστήματα, διότι ὁ Ζεὺς, ἀπέχων ἀπὸ τοῦ ἡλίου 100 ἑκατομμύρια λεῦγας, ἐκτελεῖ τὴν τροχίαν του ἐν διαστήματι 12 ἐτῶν.

Πρασίνη βροχή.

«Κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον (γράφει ἄγγλος τις) εἶδομεν, χωρὶς νὰ ὑπάρῃ ἡ ἐλαχίστη πνοὴ ἀνέμου, αἴφνης εἰς μικρὰν ἀφ' ἡμῶν ἀπόστασιν, τὸν ἐκεῖ ἐξηπλωμένον πρὸς ξήρανσιν χόρτον ν' ἀνέρχεται εἰς τὸν οὐρανόν. Ὁ χόρτος οὗτος αἰωρούμενος ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ ἐπὶ 4 ὥρας κατῆλθεν εἰτα ἐν εἰδει βροχῆς εἰς τὴν περίχωρον. Τὸ δυσεξήγητον τοῦτο φαινόμενον παρετήρηθη καὶ ἀλλαχοῦ, ἰδίως δὲ ἐν Γερμανίᾳ.

Ἀθήνη μετὰ οἴνου

Ἐκ τῆς «Νέας Ἐφημερίδος» ἀποσπῶμεν τὴν ἐξῆς περιεργὸν σκηρὴν διαδραματισθεῖσαν ἐσχάτως ἐν Πειραιεῖ. Παρουσιάσθη κύριος τις εἰς τὴν ἀστυνομίαν τοῦ Πειραιῶς ζητῶν τὸ μπουῖλλο του, ἀλλ' ἡ ἀστυνομία δὲν εἶχε γνώσιν περὶ ὑπάρξεως ἐν τῷ ἀστυνομικῷ καταστήματι μπουῖλλο τινός. Ἀργότερα ὁμοίως ὁ προσελθὼν ἐξηγήθη σαφέστερον ἐνώπιον τοῦ ὑπαστυνόμου ὡς ἐξῆς: «Προχθές, λέγει, ἤτοιμάσθην νὰ ταξειδύσω εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἀφοῦ ἤτοιμάσα τὸ

μπουῖλλο μου καὶ ἔθεσα ἐν αὐτῷ τὴν περιουσίαν μου ἀνερχομένην εἰς 300 λίρας, μετέφερον αὐτὸ ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου τοῦ Φρανσινὲ ἀναχωροῦντος εἰς Σύρον καὶ ἐγὼ ἐξῆλθον νὰ περιπατήσω. Ἐπεσκέφθην διάφορα μέρη, ἐν οἷς καὶ οὐκ ὀλίγα τοῦ ρητινίτου πρατήρια, ἐνθα ἔθουσα ἀφθῶνως τῷ Βάκχῳ. Ἐκεῖ μέσα εἰς αὐτὰ τὰ παυσίλυπα καταστήματα ἔμεινα ἐπὶ πολὺ καὶ ὅταν ἐξῆλθον διὰ νὰ ἐπιβιβάσθω, τὸ ἀτμόπλοιον ἔπλεον ἤδη εἰς Σύρον. Ἐσκέφθην ἀμέσως τὰς ἐν τῷ κιβώτιῳ 300 λίρας καὶ ἔγινε ἔξω φρενῶν». Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀφήγησις τοῦ περιέργου ταξειδιώτου· εὐτυχῶς εἰδοποιήθησα ἐγκαίρως ἡ ἀστυνομία Σύρου κατῴρθησε νὰ εὐρῆ καὶ ν' ἀποστείλῃ τὸ ἄνευ τοῦ κυρίου του ταξειδύσαν κιβώτιον.

δήμαρχος Πατρῶν, ἐπὶ τῆς πρωτοπουρίας δὲ Τρικούπη ἐγένετο Ἰγουργὸς τῶν Ναυτικῶν. Ἀπέθανε τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1891.

Γεώργιος Κορκίδης.

Ὁ Κρὴς ὀπλαρχηγὸς Γ. Κορκίδης ἐγεννήθη τῷ 1824 ἐν Ἐπανωχώρῃ τῆς ἐπαρχίας Σελλίνου, κληρονομήσας ἐκ τῆς οἰκογενείας του τὸν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἔρωτα καὶ τὴν πρὸς τὰς μάχας κλίσιν. Ὁ βίος αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἐνδοξός· εἰς πάσας τὰς ἐπαναστάσεις τῆς πατρίδος του ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὰς γνωστότερας αὐτῶν μάχας ἦτο ἐκ τῶν κυριωτέρων στοιχείων. Ἰδίως ὁμοῦ ἀνεδείχθη κατὰ τὰς αἱματηρὰς ἐπαναστάσεις τοῦ 1866, καὶ 78 ἐν αἷσι διετέλει ἀρχηγὸς Σελλίνου. Τῷ 1889 ἐξελέγη βουλευτὴς Σελλίνου. Βραδύτερον πρόεδρος τῶν ἐδικῶν συνεδριάσεων τῶν χριστιανικῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως. Ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Ἀθήναις τὸν Αὐγούστον τοῦ 1891.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἄλεξάνδρα.

Ἡ μεγάλη Δούκισσα τῆς Ρωσίας Ἄλεξάνδρα, θυγάτηρ τῶν Α. Α. Μ. Μ. τῆς Ἑλλάδος ἐγεννήθη ἐν τῇ ἐν Κερκύρα ἐξοχικῇ βασιλικῇ ἐπαύλει τὴν 18 Αὐγούστου 1870. Ἀνατραφεῖσα ἐν Ἀθήναις ὡς τελεία ἑλληνίς ἐν ἀρετῇ καὶ παιδεύσει, κατέλιπε μετὰ δακρύων τὰ πατρικὰ ἀνάκτορα καὶ τὴν ἡγαπημένην τῆς πόλιν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐμνηστεύθη ἐν Πετροπόλει τὴν 6 Ἰουνίου 1889. Ἀπέθανε τὴν 12 Σεπτεμβρίου 1891 ἐν Ἰλίνσκι.

Ἡ ἐν τῇ 49 σελ. δημοσιευομένη εἰκὼν αὐτῆς, εἶνε ἡ τελευταία, ποιηθεῖσα ἐν τῷ ἐν Πετροπόλει φωτογραφεῖῳ Πασέτη. Τὴν εἰκόνα ταύτην ἐπεμψεν ἡ ἰδία μετὰ τῆς ἰδιοχείρου ὑπογραφῆς τῆς τῇ ἐνταῦθα ἀγαπητῇ φίλῃ τῆς δεσποινίδι Εἰρηνοῦλα Χατζηπέτρου, ἥτις εὐμενῶς μᾶς τὴν παρεχώρησε πρὸς δημοσίευσιν.

Δημήτριος Κόκκος.

Ἀφίνοντες εἰς τὴν κριτικὴν τῶν μεταγενεστέρων τὰ ποιητικὰ ἔργα τοῦ Κόκκου, ἀρκούμεθα νὰ χύσωμεν ὀλίγα δάκρυα εἰς τὸν τάφον του, καὶ ν' ἀναγράψωμεν ὧδε βραχείας τινος βιογραφικὰς σημειώσεις.

Ὁ φιλόλογος, ὁ εὐφυλόλογος, ὁ πλήρης ζωῆς Δημήτριος Κόκκος ἐγεννήθη τῷ 1857. Ἔζησε καὶ ἐξεπαιδεύθη ἐν Ἀθήναις, ἀνακηρυχθεὶς διδάκτωρ τὰ νομικά. Ἦλις τὰς ἀρχὰς τοῦ σταδίου τοῦ ἐχρημάτισε γραμματεὺς τοῦ ἐν Τεργεστῇ ἑλληνικοῦ προξενείου, εἰτα ἀνώτερος διάλληλος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐταιρίας τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου, καὶ μετὰ ταῦτα ὑπουργικὸς γραμματεὺς. Ὡς δημοσιογράφος συνηργάσθη ὡς κυριώτατον στοιχεῖον εἰς πλείστα σατυρικὰ φύλλα, καὶ ὡς φιλόλογος εἰς πλείστα ἐπίσης φιλολογικὰ καὶ οἰκογενειακὰ περιοδικά. Ἐξέδωκε δύο τόμους ποιημάτων, τοὺς Γέλωτας καὶ τὰς Μοῆσεις· πολλαχοῦ δὲ τῶν ἔργων του διακρίνεται ἡ χάρις τοῦ πνεύματος καὶ ἡ εὐπετής αὐτοῦ φαντασία. Δύο τῶν κωμωδιῶν αὐτοῦ διδασκασθεῖσαι ἐπανειλημμένως ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας. Ἀπέθανε τὴν 11 Σεπτεμβρίου 1891.

Γεώργιος Ρούφος.

Ὁ Γεώργιος Ρούφος ἐγεννήθη ἐν Πάτραις. Ἀνήκων εἰς ἐπιφανεστάτην τῆς Ἀχαΐας οἰκογένειαν, υἱὸς τοῦ Βενιζέλου Ρούφου, ἀντιβασιλέως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς μεταπολιτεύσεως, καὶ ἔγγονος τοῦ Κανακάρη, διαδραματίσαντος κύριον πρόσωπον κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἐπαναστάσεως, ἔσχεν ἀπὸ καταγωγῆς μέλλον εὐρὸ ἐνώπιόν του. Ἀντεπροσώπευσε πολλάκις τὴν ἐπαρχίαν του ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, ἀνεδείχθη

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Περίεργον. — Μεταξὺ τοῦ ὑπνωτισμοῦ καὶ τῆς ἐκστασεως ἡ διαφορά εἶνε ἐλαχίστη. Ἐνίοτε μάλιστα ἡ ἔκστασις εἶνε εἶδος ὑπνωτισμοῦ, διὰ ὄρους φυσιολογικῶς μὴ συντελεσθέντος. Ὁ Φλαϊρῆ, ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορίᾳ του αναφέρει τοὺς ἐξῆς περιεργούς περὶ ἐκστάσεως κανόνας μοναχοῦ τινος τοῦ μέσου αἰῶνος, Συμῶν καλουμένου: «Ὅταν εἴσαι μόνος εἰς τὸ κελλίον σου κλείσον τὴν θύραν καὶ κάθησαι εἰς μίαν γωνίαν. Ὑψῶσον τὸ πνεῦμα σου ὑπεράνω τῶν ματαίων καὶ προσκαίρων πραγμάτων· εἰτα στήριξον τὴν γενεάδα ἐπὶ τοῦ στήθους σου. Στρεψὸν τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ τὰς σκέψεις σου πρὸς τὸ μέσον τῆς κοιλίας σου, δηλαδὴ εἰς τὸν ὄμφαλόν. Κρατήσον τὴν ἀναπνοὴν σου καὶ ἀπ' αὐτῆς ἀκόμη τῆς ρινός. Ζήτησον ἐν τοῖς σπλάγχχνους σου τὴν θέσιν τῆς καρδίας ὅπου συγκεντροῦνται οὐαὶ αἱ δυνάμεις τῆς ψυχῆς. Κατ' ἀρχὰς θὰ εὕρῃς ἐκεῖ σκόπη φηλαρητὰ καὶ ἀδιαχώριστα, ἀλλ' ἂν ἐπιμένῃς ἐκτελῶν τὰς παραγγελίας αὐτὰς ἡμέραν καὶ νύκτα, θὰ εὕρῃς, ὡ τοῦ ὑψίστου θαύματος, χαρὰν ἀδιάσκοπον. Διότι ἄμ' ὡς τὸ πνεῦμα εὕρη τὴν θέσιν τῆς καρδίας, βλέπει δ,τι ποτὲ του δὴν εἶδε». Ὅμοιον τρόπον, φαίνεται θὰ μετεχειρίζοντο καὶ οἱ μοναχοὶ τοῦ ἀγίου ὄρους, τοὺς ὁποίους ἐκάλεσαν δια τοῦ χαρακτηριστικοῦ ὀνόματος ὀμφαλοφρονισκούς. Δι' οὐαὶ ταῦτα σὰς παραπέμπωμεν εἰς τὸ περὶ Φαντασίας βιβλίον τοῦ Henri Joly.

✱

Περίεργον. — Ἡ πρώτη φράσις, τῆς ὁποίας μᾶς ζητεῖτε τὴν μετάφρασιν, ἐπειδὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον τὴν μεταχειρίζομεθα ἐπὶ εἰσητηρίων, καθιερωθῆν' ἀποδίδεται διὰ τῆς ἑλληνικῆς φράσεως: *Βιοτηρίον μετ' ἐπιστροφῆς*· διὰ δὲ τὴν φράσιν *Poste restante*, συνειθίζομεν νὰ τὴν γράψωμεν γαλλιστὶ ἐπὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν ἐπιστολῶν· νομιζόμεν ὁμοίως ὅτι πολὺ καταλλήλως δύναται ν' ἀποδοθῇ διὰ τῆς φράσεως: *Νὰ μὴν ἐν τῷ ταχυδρομείῳ*, ἢ ἀπλῶς μόνον: *Ἐν τῷ ταχυδρομείῳ*.

✱

Λουκούλω. — Τὸ διήγημά σας δὲν ἐκρίναμεν ἔξιον πρὸς δημοσίευσιν, καθότι ἡ παράδοσις, ἐφ' ἣς στηρίζεται, ἠδύνατο τὸ πολὺ—πολὺ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἐν μικρὸν ποιημάτιον. Οὕτε κέντρον ἔχει, οὕτε πλοκήν. Νομιζετε καθε παραδοσις ἔχει τὰ στοιχεῖα διηγήματος: Ἄν τὴν ἐγράφετε τουλάχιστον ὡς διήγησιν καὶ οὐχὶ ὡς διήγημα, εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς τὴν φυσικῆν, θὰ ἦτο ἴσως πολὺ καλλιτέρα.